

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΗ 1903

ΒΓΑΙΝΕΙ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΜΗΝΑ

Ίδιοκτήτης, εκδότης και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχυτικοί συντάχτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ,
Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ,
ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΕΪΝΜΕΤΖ
ΝΗΛΙΑΣ Φ. ΗΛΙΟΥ

Ἐπιστολές, ἐπιταγές κτλ. παρακαλοῦμε νὰ δι-
ευθύνονται: Δημ. Π. Ταγκόπουλο Poste Re-
stante Ἐξωτερικοῦ, Ἀθήνα.

ΣΥΝΤΡΟΜΕΣ:

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα	δρ.	30	τὸ χρόνο.
	"	15	τὸ ἕξμηνο.
Γιὰ τὴν Ἀγγλία & Αἴγυπτο	£	1	τὸ χρόνο
	£	0,10	τὸ ἕξμηνο
Γιὰ τὴν Ἀμερική	\$	5	τὸ χρόνο
	\$	3	τὸ ἕξμηνο

καὶ γιὰ τὰ ἄλλα μέρη 40 φρ. τὴ χρονιά.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΚΑΙ ἀπὸ τὴ μελέτη τοῦ Ζωρὲς ποὺ ἀρχί-
ζουμε νὰ δημοσιεύουμε σήμερα κι ἀπὸ με-
ρικές ἄλλες φρονιαστικὲς λεπτομέρειες γιὰ τὶς
τελευταῖες μέρες τοῦ Τολστόη ποὺ δημοσιευ-
τήκανε ἀπὸ τὸν Κόρολο Σαλομόν στὴ «Νέα
Γαλλικὴ Ἐπιθεώρηση» ἔμαθε ὁ κόσμος πόσο
χυδαῖα τυραννήθηκε τὶς στερνὲς μέρες τῆς
ζωῆς του ὁ μέγας Ρῶσος φιλόσοφος ἀπὸ
τὴ γυναίκα του, ὥστε νὰν ἀποφασίσει νὰ φύ-
γει κρυφὰ ἀπὸ τὴ Γλασνάια Πολιάνα, ἀπὸ τὸ
σπίτι του, καὶ νὰ πῶι νὰ πεθάνει, αὐτοεξόρι-
στος, ἀπὸ ἐξάντληση στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ
τοῦ Ἀστάποβα. «Ἡ ἱστορία, γράφει ὁ Σαλο-
μόν, θὰ ἐκφέρει βαρὺ κατηγορητήριον κατὰ τῆς
κυρίας Τολστόη». Δὲ βαριέστε; Μήπως τὸ ἴδιο
κατηγορητήριον δὲν πέταξε ἡ ἱστορία κατα-
εφαλα καὶ στὴ γυναίκα τοῦ Σωκράτη; Τί βγήκε
ἀπ' αὐτό; Τὸ ζήτημα εἶναι πῶς ὁ ἄνθρωπος
Σωκράτης κι ὁ ἄνθρωπος Τολστόη; τυ-
ραννήθηκαν ἄγρια καὶ χυδαῖα ἀπὸ τὶς γυναῖ-
κες τους, κι ὅσο κι ἂν εἶναι κανεὶς φιλόσοφος,
εἶναι ἐπὶ τέλους κι ἄνθρωπος καὶ σὰν ἄνθρω-

πος δὲν μπορεῖ νὰ τὰ παίρνει ὅλα τὰ πράματα
φιλοσοφικά. Γιὰ τοῦτο στὸ «Ἡμερολόγιον»
του γράφει, μὲ ἡμερομηνία 28 τοῦ Ὀκτώβρη
1910, μὲ ἄγριο πόνο τὰκόλουθα: «... ἡ κ.
Τολστόη εἶχε ἀπαιτήσει νὰ μὴν κλείσω τὶς
πόρτες τῆς κρεβατοκάμαράς μου. Οἱ δυὸ δικές
τῆς πόρτες εἶναι ὀρθάνοιχτες κ' εἶσι μπορεῖ
νὰ ἐπιτηρεῖ καὶ νὰ κατασκοπεύει κάθε κίνησή
μου. Πρέπει μέρα καὶ νύχτα νὰν τῆς εἶναι γνω-
στὴ κάθε κίνησή μου, κάθε λέξη μου. Πρέπει
νὰ βρίσκομαι πάντα στὴν ἐπιτήρησή της...»
Ἡ κ. Τολστόη ἱκανοποιήθητε γερὰ ἀπὸ τὴν
κόρη τῆς, τὴν κόμησσαν Μαρία Νικολαϊέβνα-
Τολστάια, ποὺ ὕστερ' ἀπὸ τὸν τραγικὸ θάνατο
τοῦ μεγάλου πατέρα τῆς, πῆγε καὶ κλείστηκε
στὸ Μοναστήριον τοῦ Σαμορτίνο κι ἀπὸ κεῖ
ἔγραψε στὸ κ. Σαλομόν: «Ὅσο ὁ πατέρας μου
ἀνέβαινε μὲ τὸ πνεῦμα του καὶ μὲ τὴν ψυχὴ του
πρὸς τὸν οὐρανὸν, τόσο ἡ μητέρα μου βυθι-
ζότανε στ' ἀγαπημένα τῆς ἐπίγεια». Ἡ αἰώνια
τραγωδία τῆς ζωῆς.

ΔΕΝ πρέπει λοιπόν, εἶσι ἀλαφριά κι ἀνε-
ξέταστα, νὰν τὰ βάζει κανεὶς μὲ τὴν Ἀθη-
ναϊκὴ κοινωνία. Ὅριστε ποὺ τὸ περασμένο
Σαββάτο ἡ κοινωνία αὐτὴ ἔτρεξε πατεῖς με
πατῶ σε στὸ «Ἀθήναιο», ὄχι γιὰ νὰ ἰδεῖ ἀη-
δέστατες ἐσχυμνωμάρες καὶ γιὰ νὰκούσει αἰ-
σχοτραγούδα, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἰδεῖ θέατρο σοβα-
ρό. Ὁ θίασος Βεάκη-Νέξερ ποὺ θὰ παίξει ὅλο
τὸ καλοκαίρι στὸ «Ἀθήναιο» θὰ δημιουργήσει
εἶσι μιὰ δραματικὴ θεατρικὴ ὄραση ποὺ θὰ μπο-
ροῦνε νὰ καταφεύγουνε σ' αὐτὴν ὅσοι ἀηδιά-
σανε πιά νὰ βλέπουν καὶ ν' ἀκοῦνε ὅσα βλέ-
πουν καὶ ἀκοῦνε στὰ «ἀκατάλληλα διὰ δεσποινί-
δας» Ἀθηναϊκὰ θεάτρα.

ΣΤΟ θέατρο τοῦ Βεάκη-Νέξερ θὰ παιχτεῖ,
ἴσως τὸ τέλος τούτου τοῦ μήνα, καὶ ἡ «Μητέ-
ρα» — τὸ νέο τρίπρακτον κοινωνικὸν δράμα τοῦ
Ταγκόπουλου. Τὴν ὑπόθεσίν του ἴσως τὴ δώ-
σουμε στὸ ἐρχόμενο φύλλον. Ἐναν ἀπὸ τοὺς
πρώτους ρόλους στὸ δράμ' αὐτὸ θὰν τονε σαρ-
κώσει στὴ σκηνὴ ἡ μικρότερη κόρη τοῦ συγγρα-
φέα, Μυριέλλα, μαθήτρια τοῦ Ἑλλην. Ὡδεῖου.